

Flott forskning

Aktuell forskning fra fakultetene i Oslo og Bergen ble presentert av seks kompetente, yngre forskere i en dessverre alt for tynt besøkt forelesningssal. Alle med interesse for faglig fornying og fremtidsrettet forskning burde ha vært til stede. Kanskje titlene ikke fenget nok, men det gjorde i alle fall foreleserne.

Fahri Demirbas er spesialistkandidat i periodonti. Han hadde undersøkt antibiotikabruken til norske tannleger og anslo at norske tannleger forskrev antibiotika for ca. 20 millioner kroner årlig. Ca. 65 % av tannlegene i undersøkelsen hadde forskrevet antibiotika i løpet av en gitt arbeidsuke, fordelt med 1–2 resepter (50 %) og 3 eller flere resepter (15 %). Bare hver tredje tannlege tok bakterieprøve i forbindelse med antibiotikaterapi. Ved endokardittisiko brukte 80 % av de spurte tannlegene alltid antibiotikaprofylakse, og ved abscesser med nedsatt almenntilstand oppgav 72 % at de alltid forskrev antibiotika. Penicillin var alltid førstevalget ved antibiotikaterapi.

Iman Saleh er doktorgradskandidat innen endodonti. Hun hadde vurdert baktericid evne til rotkanalsealere i en laboratoriestudie. Tannrøtter ble etter mekanisk rensing infisert med *Enterococcus fecalis* og deretter rotfylt med guttaperka og ulike sealere. Hun fant at for bare to av de seks undersøkte sealere var kanalene bakteriefrie, mens for de andre sealerproduktene og for kalsiumhydroksidinnlegg var det ulike mengder av bakterier tilbake. Den kliniske betydningen av funnene skal følges videre i en pågående klinisk studie.

Eva-Britta Näslund er stipendiat innen radiologi. Hun hadde undersøkt muligheten for å redusere eksponeringen for røntgenstråler ved lateral ce-

phalografi ved å benytte digitale fosforplater i stedet for tradisjonell røntgenfilm. Det ble tatt røntgenbilde med røntgenfilm og med digitale fosforplater av frivillige forsøkspersoner, og 23 anatomiske referansepunkter og vinkelmålinger ved lateral cephalografi ble sammenlignet. Det viste seg at dosen kunne reduseres med 84 %, og likevel oppnå samme nøyaktighet i referansepunkter og vinkelmål. En ulempe med metoden er at utstyret er svært kostbart og foreløpig tiltenkt annen medisisk bruk enn odontologisk.

Mai-Lill Suhr er stipendiat innen fagfeltet oral biologi. Hun har arbeidet med mikromatriser til påvisning av gener som ble uttrykt sterkere eller svakere (oppregulert eller nedregulert) ved oral cancer. Biopsier fra pasienter med oral cancer fra Sri Lanka (høy insidens av oral cancer), Sverige og Storbritannia var undersøkt. Ni gener ble funnet felles i biopsier fra alle tre populasjonene, og syv av disse har vært rapportert i sammenheng med oral cancer. Genprofilen fra biopsier hos betelquitbrukere (Sri Lanka) var forskjellig fra de øvrige, men studien var ikke kommet langt nok til å kunne si noe sikkert om sammenheng mellom eksponering og genekspresjon.

Jamil David er universitetsstipendiat og har undersøkt kariesbildet og -risikoen hos 12- og 18-åringer. Bare 1 % var kariesfrie både ved 12- og 18-årsalder, og 9 % var kariesfrie ved 12 år, men med karies ved 18-årsalder. Ved 12-årsalder var det emaljelesjoner som dominerte, men det var dentinlesjonene som var mest fremtredende ved 18 år. 60 % av lesjonene var okklusale, 32 % approximale og premolarene var hyppigst affisert (40 %). Approksimal karies i premolarer ved 12 år var den sikreste faktoren for høy DMFS ved 18-årsalder.

Rigmor S. Flatebø er doktorgradsstipendiat og studerer vevsreaksjoner av titanimplatater hos pasienter. Hun

undersøker biopsier fra gingiva tatt ved fiksturoperasjon og ved distanseoperasjonen etter 6 måneder med tanke på inflammasjon og påvisning av fremmedlegemer. Det benyttes histologiske, immunologiske og scanning elektronmikroskopiske metoder. Vevsprøvene ved fiksturoperasjonen anses som kontroll, mens vevet tatt ved distanseoperasjonen har vært i kontakt med titanoksidoverflaten på implantatet. Det ble ikke funnet økt inflammasjon i de eksponerte prøvene, men små partikler inneholdende titan ble påvist både i epitel og bindevev. Disse skulle undersøkes nærmere med tanke på opphav (fra operasjon eller korrosjonsprosess) og mulige vevsreaksjoner.

Jon E. Dahl